

**URZĄD
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W LUBLINIE**

20-079 Lublin, ul. Dolna 3-go Maja 5
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48, Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

Lublin, dnia 29 września 2000 roku

RLU-411-9/3676/2000/RD

D E C Y Z J A   Nr   RLU – 17/2000

Na podstawie art. 104 k.p.a. i art. 15a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (tekst jednolity Dz.U. z 1999 r. nr 52 poz. 547), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu, **nakłada się** na Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „ MPO ” S.A. z siedzibą w L. z tytułu niewykonania w terminie obowiązku zgłoszenia zamiaru łączenia przedsiębiorców, o którym mowa w art. 11 ust. 1 w związku z art. 11 ust. 2 pkt 3 w/w ustawy, polegającego na nabyciu przez Przedsiębiorstwo Wielobranżowe ASMA Sp. z o.o. z siedzibą w W. pakietu akcji (tajemnica przedsiębiorstwa %) Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „ MPO ” S.A. w L., powodującego osiągnięcie (tajemnica przedsiębiorstwa) % głosów na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy tej spółki, **karę pieniężną w wysokości 2 000 zł** (słownie dwa tysiące złotych) płatną do budżetu Państwa.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 27 czerwca 2000 r. adwokat M. T. pełnomocnik Przedsiębiorstwa Wielobranżowego ASMA Sp. z o.o. z siedzibą w W. zwanego dalej spółką ASMA oraz Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „ MPO ” S.A. z siedzibą w L. zwanego dalej spółką MPO, zgłosił Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nabycie przez spółkę ASMA (tajemnica przedsiębiorstwa) % akcji spółki MPO, co spowodowało przekroczenie 50% głosów na Walnym Zgromadzeniu spółki MPO (dokładnie x %). Z dokonanej przez analizy nadesłanego w tej sprawie materiału wynikało, że spółka ASMA obejmując akcje w spółce MPO przekroczyła próg 50% głosów na Walnym Zgromadzeniu tej Spółki, a łączna wartość rocznej sprzedaży przedsiębiorców zobowiązanych do dokonania zgłoszenia zamiaru łączenia przekraczała 25 mln EURO. W związku z tym, że spełnione zostały wszystkie przesłanki określone w art. 11 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (tekst jednolity Dz.U. z 1999 r. nr 52 poz. 547), zwanej dalej ustawą antymonopolową, spółka MPO zobowiązana była do zgłoszenia zamiaru łączenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1999 r. w sprawie określenia szczegółowych warunków, jakim powinno odpowiadać zgłoszenie zamiaru łączenia przedsiębiorców, oraz określenia organów podmiotów

zobowiązanych do dokonania tego zgłoszenia (Dz.U. z 1999 r. Nr 99 poz. 1161) zwanego dalej rozporządzeniem.

Urząd ustalił, że zamiar łączenia w/w przedsiębiorców został wyrażony w umowie zbycia akcji spółki MPO zawartą w L. w dniu 13 stycznia 1999 r. pomiędzy pracownikami MPO (9 osób) jako zbywcami oraz spółką ASMA jako nabywcą.

W dniu 31 lipca 2000 r. organ antymonopolowy powiadomił pełnomocnika uczestników dokonanego łączenia, że nie zgłasza zastrzeżeń do nabycia przez spółkę ASMA pakietu akcji spółki MPO.

Jednocześnie w związku z niedopełnieniem przez spółkę MPO obowiązku zgłoszenia zamiaru łączenia przedsiębiorców na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy antymonopolowej w dniu 27 lipca 2000 r. zostało wszczęte z urzędu postępowanie administracyjne przeciwko spółce MPO w sprawie nałożenia, na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy antymonopolowej, kary pieniężnej za nie wykonanie w terminie w/w obowiązku.

Na zawiadomienie o wszczęciu postępowania, pełnomocnik uczestników łączenia wniósł o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej na podst. art. 15a ustawy antymonopolowej, podnosząc, że wprawdzie dokonane łączenie nie zostało w terminie zgłoszone Prezesowi Urzędu Ochrony i Konkurencji, ale powołując się na wyrok Sądu Antymonopolowego (sygn. akt XVII AMA 18/98) oraz ogólne zasady postępowania administracyjnego (art. 7 kpa) twierdził, że wydanie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej z art. 15a ust. 1 pkt 1 ustawy antymonopolowej powinno pozostawać w zgodności z aksjologią tej ustawy i na podstawie powołanego przepisu powinno się karać, w interesie publicznoprawnym, tylko takie połączenia przedsiębiorców, dokonane bez zgody Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, które przeciwdziałają rozwojowi konkurencji, stanowiąc tym samym potencjalne źródło nadużywania przez połączonego przedsiębiorcę siły rynkowej ze szkodą dla interesów innych przedsiębiorców i konsumentów. Wobec tego, że w/w łączenie wg pełnomocnika nie ogranicza konkurencji i nie powoduje niekontrolowanej koncentracji gospodarczej to nie może szkodzić konkurencji.

Organ antymonopolowy zważył, co następuje.

Art. 11 ustawy antymonopolowej wyznacza zakres kontroli organu antymonopolowego w sprawach łączenia przedsiębiorców. W przypadku planowanego łączenia w trybie art. 11 ust. 2 pkt 3 ustawy antymonopolowej zamiar taki zgłaszają Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zarówno organ zarządzający przedsiębiorcy zamierzającego objąć lub nabyć te akcje albo udziały oraz organ zarządzający przedsiębiorcy, którego akcje lub udziały mają być objęte lub nabyte.

Obecna kontrola organu antymonopolowego w aspekcie łączenia przedsiębiorców nie jest kontrolą *ex post*, jaka miała miejsce w okresie przed nowelizacją ustawy antymonopolowej dokonanej ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz.U. Nr 41, poz. 208) tj. przed wejściem jej w życie w dniu 19 maja 1995 r., lecz kontrolą *ex ante*.

Art. 11 ust. 1 ustawy antymonopolowej stanowi, że zgłoszeniu Prezesowi Urzędu podlega z a m i a r łączenia przedsiębiorców w terminie 14 dni od

dokonania czynności, z którą ustawa wiąże ten obowiązek. Zgłoszenie, o którym wyżej mowa, powinno więc poprzedzać fazę urzeczywistnienia zamiaru.

Zamiar niniejszego łączenia powinien więc być zgłoszony Prezesowi Urzędu najpóźniej do dnia 28 stycznia 1999 r., czyli 14 dni od podpisania w dniu 13 stycznia 1999 r. przez spółkę ASMA i pracownikami spółki MPO, umowy o zbyciu akcji. Tak więc dzień 28 stycznia 1999 r. był ostatnim dniem do dokonania zgłoszenia z zachowaniem ustawowego terminu do zgłoszenia zamiaru łączenia przedsiębiorców w trybie art. 11 ust. 2 pkt 3 ustawy antymonopolowej. Tymczasem zgłoszenie przedmiotowego łączenia przez Pełnomocnika obu spółek wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 27 czerwca 2000 r., czyli z prawie 17- miesięcznym opóźnieniem.

Organ antymonopolowy uznał, że sam fakt zgłoszenia łączenia, jednakowoż z ponadrocznym opóźnieniem nie może stanowić usprawiedliwienia dla niewykonania obowiązku zgłoszenia w terminie, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy antymonopolowej. W związku z tym Urząd zadecydował o nałożeniu kary pieniężnej na spółkę MPO zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy antymonopolowej. Jest to zgodne z poglądem Sądu Najwyższego Izby Cywilnej wyrażonego w postanowieniu o sygn. akt I CKN 184/99 z dnia 7 lipca 1999 r. [„ niewątpliwie nałożenie przez Prezesa Urzędu kary porządkowej ma charakter uznaniowy, za czym przemawia użyty w art. 15a ust. 1 ustawy antymonopolowej zwrot „ może w drodze decyzji nałożyć na podmiot gospodarczy karę pieniężną ”, jednakże nałożenie kary pieniężnej przewidzianej w powołanym art. 15a ust. 1 nie jest uzależnione od oceny skutków wpływu łączenia przedsiębiorców na konkurencję. Przepis art. 15a ust. 1 przewiduje wypadki niedopełnienia obowiązków wynikających z ustawy i sam fakt ich niedopełnienia stanowi przesłankę nałożenia kary pieniężnej ”].

Przepis art. 15a ust. 1 pkt 1 ustawy antymonopolowej przewiduje możliwość nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej do wysokości 1% przychodu za każdy miesiąc niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 11 ustawy antymonopolowej, czyli za niezgłoszenie zamiaru łączenia. Oznacza to, że stawki kary pieniężnej przewidziane w tym przepisie mają charakter maksymalny, a o jej wysokości decyduje w konkretnym przypadku organ antymonopolowy, kierując się założeniem, że sankcja ta musi spełniać funkcję zarówno dyscyplinującą jak i represyjną oraz prewencyjną, przy czym, w zależności od okoliczności sprawy, jedna z tych funkcji jest wiodąca. Aby sankcja finansowa w wymiarze kwotowym wywołała oczekiwany skutek, powinna być w odpowiedniej relacji do potencjału, przychodu i zysku ukaranego przedsiębiorcy. Nie ma zatem przeszkód, aby organ antymonopolowy nakładał kary, w niższej wysokości, kierując się założeniem, że sankcja ta powinna być adekwatna do stopnia zawinienia adresata takiej kary.

Z informacji nadesłanych przy zgłoszeniu wynika, że spółka MPO osiągnęła za 1999 r. przychód ze sprzedaży w wysokości (tajemnica przedsiębiorstwa) zł. Zgodnie z art. 2 pkt 10 ustawy antymonopolowej przez przychód rozumie się 1/12 przychodu uzyskanego w roku podatkowym poprzedzającym dzień wydania decyzji organu antymonopolowego, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych lub od osób fizycznych. W niniejszej sprawie przychód ten wynosi (tajemnica przedsiębiorstwa) zł.

Wysokość kary, o której mowa w art. 15a ust. 1 pkt 1 ustawy antymonopolowej wynosi 1% przychodu, tj. (tajemnica przedsiębiorstwa) zł

za każdy rozpoczęty miesiąc niewykonania obowiązku zgłoszenia zamiaru łączenia, o którym mowa w art. 11 ustawy antymonopolowej.

Wobec powyższego maksymalny wymiar kary, którą mógłby nałożyć organ antymonopolowy na spółkę MPO za siedemnastomiesięczny okres niezgłoszenia zamiaru łączenia wyniósłby (tajemnica przedsiębiorstwa) zł. Organ antymonopolowy nałożył na spółkę karę w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych). Korzystając z prawa nałożenia kary organ antymonopolowy uznał, że powinna ona mieć obok charakteru represyjnego także charakter dyscyplinujący, niezgłoszenie bowiem zamiaru łączenia w nakazanym ustawą terminie skutkuje możliwością ukarania przedsiębiorcy za to zaniedbanie. W/w łączenie ma bowiem duży wpływ na stosunki konkurencyjne na rynku. Wg spółki MPO jej udział na rynku usług wywozu nieczystości na terenie miasta L. wynosi ok. 60%, a na rynku oczyszczania dróg miasta L. ok. 50%. Fakt niezgłoszenia zamiaru łączenia , stanowi zdaniem Urzędu wystarczającą przyczynę do ukarania spółki MPO.

Z powodu niezgłoszenia zamiaru łączenia przez podmiot do tego zobowiązany, Urząd nie miał możliwości oceny wpływu tego łączenia na rynek, dlatego też kwota kary ustalona została w określonej wyżej wysokości, jednak nie zbliżającej się nawet do maksymalnego wymiaru kary, jaki mógłby być zastosowany w powyższej sprawie i stanowi zaledwie (tajemnica przedsiębiorstwa) % maksymalnej kwoty kary.

Stąd orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji. Karę pieniężną należy wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP 0/0 Warszawa 10101010-7878-223-1 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Otrzymuje:

Pełnomocnik
Przedsiębiorstwa Wielobranżowego
„ MPO ” S.A. w L.

Adwokat
M. T.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Lublinie
Krzysztof Daszyński